

בה זיל טק וינהו תשלח - היהבנס

מדר חיש ויקרא צער טאג נקראו או לאשה ירד, חבר יקראו,
אביצור, אבי סיכו, אבי מלא כו' ירד, לפני שהוריד או
התורה מאחורה לאשה, אביצור, אביהם על קולותיהם, חבר, אחיו
אז גבבם הבנים לאביהם שבטאים, אבי סיכו אביהם על
קבאים שסיכים בהלק כו'.

שם ה'ו תנאור והקדיר מהותו על הפזר ואיכא' ה' קר
פ' י' ד', בדעין השאור, פארה' לא יצאו לקראו עם, ואברהם
יבד לקראו השם, ע"ש. ואמר' צרכו לצדדי שאור כדי להקדיר.
ואמר' (ויקרא יא) אל הקדש לאשה, חייך מה שאור שיש לך, אינך
קוראין ולא בשם שקראת בת' זה פועה וקראו שמו
אשה, ה'ו ויקראו אל אשה.

וצריך להבין מה השם הזה. אתי מה השאור הנך. ואמר
היי "אשה" אינה מוסיפה לאשה, צרכו ולא לבת' זה פועה

פארה' אלת' מן האים.

אלא משיית' על אשה ה'ו משיית' על בת', ובין פהית
ה'ו משיית', נכנס כח זה על משיית' לאשה, כי כל מה שה'ו
נאמר לה, משיית' אל הערב, וכח משיית' על אשה ה'ו משיית' על
בת', ולכן קראו אשה, והלא תמצא אלה' על אשה. אתי משיית' השאור
זהו מבונה הקדוש למיית', וה' שאור פ' ק' כו' וטאה פ'ו כו'.